



מ"ת 16467/02/15 - מדינת ישראל נגד אשרף חמידאן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

11 מאי 2015

מ"ת 16467-02-15 מדינת ישראל נ' חמידאן

לפני כבוד השופטת מיכל ברק נבו

מדינת ישראל

המבקשת

על ידי ב"כ עו"ד אסתי ששון וזהבית עזרן קינד

נגד

אשרף חמידאן

המשיב

על ידי ב"כ עו"ד עופר קופרמן

החלטה

הרקע וכתב האישום

1. בתקופה שבין השנים 2011 - 2014, עסק המשיב, ביחד עם נאשמת 4 בכתב האישום, חברת **ח.א דיזל האומן (2009) בע"מ [חברת דיזל]**, במסחר בדלקים. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היה המשיב בעל המניות בחברת דיזל ומנהלה. חברת דיזל היא חברה פרטית מוגבלת במניות שנרשמה ביום 1.2.11 כעוסק מורשה על פי **חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 [חוק מע"מ]** ותחום עיסוקה בשיווק מוצרי דלק ומסחר בהם. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שולמו תשלומי המע"מ למשיב ולחברת דיזל מכספים שבחשבון הבנק של חברת דיזל, שבו היה המשיב מורשה החתימה. בתקופה הרלוונטית פעל המשיב עם חברת דיזל לביצוע עבירות על חוק מע"מ, **פקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 [הפקודה]**, **חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 [חוק איסור הלבנת הון]**, והונו את רשויות המס, התחמקו מתשלומי מע"מ ומס הכנסה בסכומי עתק והלבינו הון במיליוני שקלים.

כפי שמפורט בכתב האישום, המשיב וחברת דיזל קיבלו מ**מיכאל גילון ענתבי [מיקי]**, או ממי מטעמו, 175 חשבוניות פיקטיביות על שם **חברת מ.ט.ר מסחר קימעונאי ומתן שירותים בע"מ [חברת מטר]**, בסך 124,645,595 ₪, כאשר סכום המע"מ הנובע מהן הוא 18,266,949 ₪, והכל - מבלי שחברת מטר ביצעה את העסקאות בגין יצאו חשבוניות המס. טבלה המפרטת את החשבוניות הפיקטיביות על שם חברת מטר שיצאו לחברת דיזל מצורפת כנספח יא לכתב האישום. המשיב וחברת דיזל פעלו לרישום החשבוניות הפיקטיביות על שם מטר לספריה של חברת דיזל, ולניכויין בדיווחיה של חברת דיזל, במטרה שהמשיב וחברת דיזל יתחמקו מתשלום מע"מ, הכל - בנסיבות מחמירות.

על פי כתב האישום, המשיב וחברת דיזל הוציאו ביחד עם אחרים 54 חשבוניות פיקטיביות בנסיבות מחמירות על שם **חברת גלנדאואר אנרגיה תשנ"ט בע"מ [גלנדאואר]** לחברת דיזל, מבלי שגלנדאואר ביצעה את העסקאות שבגין הוצאו חשבוניות המס. סך החשבוניות הפיקטיביות על שם גלנדאואר שהוציאו המשיב וחברת דיזל, כאמור, יחד עם אחרים, ושקיבלו לידיהם הוא 46,696,033 ₪ וסכום המע"מ הנובע הוא 7,123,124 ₪. טבלה המפרטת את החשבוניות הפיקטיביות על שם גלנדאואר שיצאו לחברת דיזל מצורפת כנספח יב לכתב האישום. המשיב וחברת דיזל



פעלו לרישום החשבוניות על שם גלנדאואר בספריה של חברת דיזל, לתשלום עמלות בגין החשבוניות הפיקטיביות למיקי ולאחרים מטעמו, וכן לניכויין בדיווחיה של חברת דיזל למע"מ, במטרה שהמשיב וחברת דיזל יתחמקו מתשלום מס בנסיבות מחמירות.

עוד נטען כי במסגרת הוצאת החשבוניות הפיקטיביות על שם גלנדאואר לחברת דיזל עמד המשיב בקשר עם **גיא מלול** [מלול], שפעל מטעמו של מיקי, והנחה אותו להפיק חשבוניות על שם גלנדאואר, כאמור, לרבות הכמויות, הסכומים והמועדים שיש לרשום בחשבוניות הפיקטיביות. מלול הפיק את החשבוניות ומסר אותן לידי המשיב.

תמורת הוצאת החשבוניות הפיקטיביות על שם גלנדאואר לחברת דיזל העביר המשיב **לאברהם דינו** [דינו] עמלות בגין החשבוניות הפיקטיביות בסכום של כ-150,000 ₪.

2. עבירות של הוצאת חשבוניות פיקטיביות בנסיבות מחמירות הן עבירות מקור, כהגדרתן בחוק איסור הלבנת הון. כך נעשה, על פי כתב האישום, בהוצאת החשבוניות על שם גלנדאואר לחברת דיזל. הרכוש שמקורו, במישרין ובעקיפין, בעבירות המקור שביצע המשיב עם חברת דיזל, או שאפשר את ביצוע עבירות המקור, או שנעברו בו עבירות המקור, הוא רכוש אסור כהגדרתו בחוק איסור הלבנת הון. נטען שהמשיב וחברת דיזל ביצעו יחד עם אחרים פעולות ברכוש אסור, בסך כולל של לא פחות מ-7,123,124 ₪ ופעולות אלה מהוות עבירות הלבנת הון, לפי סעיפים 3א ו-4 לחוק איסור הלבנת הון. המשיב וחברת דיזל כללו חשבוניות פיקטיביות על שם חברת מטר וגלנדאואר בסך של 171,341,628 ₪ בספרי הנהלת החשבונות של חברת דיזל. בכך השתמשו במרמה, עורמה, ותחבולה, והכינו בכל אחת משנות המס 2012 - 2014 פנקסי חשבונות כוזבים במזיד, ובכוונה להתחמק ממס. נוסף על כך, העמלות ששולמו לדינו בגין החשבוניות הפיקטיביות על שם גלנדאואר הן רכוש שאיפשר את ביצוע עבירות המקור.

3. ביום 24.1.14, יצא מיקי מתחומי מדינת ישראל ומאז לא שב לגבולותיה, אך המשיך, לפי הנטען, להפעיל אחרים מטעמו לביצוע עבירות.

4. העבירות של המשיב ושל חברת דיזל בוצעו בנסיבות מחמירות, נוכח כמות העבירות שבוצעו, המרמה שבה נקטו, השיטתיות שבה פעלו, משך הזמן שבו בוצעו העבירות וסכומי המס שמהם התחמקו.

5. כפי שפורט לעיל, על פי כתב האישום המשיב וחברת דיזל כללו בספרי הנהלת החשבונות של חברת דיזל חשבוניות פיקטיביות על שם חברת מטר וגלנדאואר בשנים 2011 - 2014:

בשנת המס 2011, הכינו המשיב וחברת דיזל פנקסי חשבונות כוזבים בכך שכללו בספרי הנהלת החשבונות של חברת דיזל חשבוניות פיקטיביות על שם מטר בסך 10,575,500 ₪, אשר נרשמו על ידם כהוצאה במטרה להתחמק ממס.



בשנת המס 2012, הכינו המשיב וחברת דיזל פנקסי חשבונות כוזבים בכך שכללו בספרי הנהלת החשבונות של חברת דיזל חשבוניות פיקטיביות על שם מטר בסך 35,195,650 ₪, אשר נרשמו על ידם כהוצאה במטרה להתחמק ממס.

בשנת המס 2013, הכינו המשיב וחברת דיזל פנקסי חשבונות כוזבים בכך שכללו בספרי הנהלת החשבונות של חברת דיזל חשבוניות פיקטיביות על שם מטר בסך 74,331,401 ₪, (מהן 65,939,885 ₪ על שם חברת מטר ו-8,391,516 ₪ על שם גלנדאואר), אשר נרשמו על ידם כהוצאה במטרה להתחמק ממס.

בשנת המס 2014, הכינו המשיב וחברת דיזל פנקסי חשבונות כוזבים בכך שכללו בספרי הנהלת החשבונות של חברת דיזל חשבוניות פיקטיביות על שם מטר בסך 51,239,077 ₪, (מהן 12,933,560 ₪ על שם חברת מטר ו-38,304,517 ₪ על שם גלנדאואר), אשר נרשמו על ידם כהוצאה במטרה להתחמק ממס.

6. נוכח המעשים המתוארים לעיל הואשם המשיב, ביחד עם חברת דיזל, בביצוע העבירות הבאות:

§ הוצאת חשבונית מס, או מסמך הנחזה כחשבונית מס, מבלי שעשה או התחייב לעשות עסקה שלגביה הוציא את החשבונית או את המסמך האמור, הכל - בנסיבות מחמירות (54 עבירות לפי סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ ביחד עם סעיף 117(ב)(2)(3) לחוק מע"מ);

§ ניכוי מס תשומות בלי שיש לו לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ, בנסיבות מחמירות (43 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ ביחד עם סעיף 117(ב)(2)(3) לחוק מע"מ);

§ הכנה, ניהול או הרשאה לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים, או רשומות אחרות כוזבות, במטרה להתחמק או להשתמט משתלום מס, בנסיבות מחמירות (עבירה לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ ביחד עם 117(ב)(2)(3) לחוק מע"מ);

§ עשיית שימוש במרמה או תחבולה, או מתן הרשאה לאחר להשתמש בהן, או עשיית מעשה אחר במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, בנסיבות מחמירות (עבירה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ ביחד עם סעיף 117(ב)(2)(3) לחוק מע"מ);

§ עשיית פעולה ברכוש אסור במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו (עבירות לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון);

§ עשיית פעולה ברכוש בדיעה שהוא רכוש אסור (עבירות לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון);

§ הכנה או קיום או הרשאה להכין או לקיים פנקסי חשבונות כוזבים, או רשומות אחרות כוזבות, במזיד ובכוונה להתחמק ממס או לעזור לאחר להתחמק ממס (4 עבירות לפי סעיף 220(4) לפקודה);

§ עשיית שימוש במרמה, עורמה או תחבולה, או הרשאה להשתמש בהן, במזיד ובכוונה להתחמק ממס או לעזור לאחר להתחמק ממס (4 עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודה).



7. ביחד עם כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בדיון ביום 8.2.15 הגיעו הצדדים להסכמה בדבר שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים, הכוללים מעצר בית מוחלט בביתו בשועיפאת, בפיקוח שני ערבים במקביל בין השעות 7:00 עד 21:00 וערב אחד בין 21:00 עד 7:00, חתימה על התחייבות עצמית בסך ₪ 500,000 והפקדת סך במזומן של ₪ 400,000. המבקשת ביקשה, בהסכמת המשיב, להורות על המשך תחולתם של התנאים המגבילים הללו עד תום ההליכים המשפטיים נגד המשיב, וכך נעשה. המבקשת ציינה כי מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות, נוכח טיב האישומים כלפי המשיב.

דיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה

8. ב"כ המשיב הבהיר כי הוא מסכים שקיימות ראיות לכאורה לחלק ניכר מהאישומים, קרי: לכך שהמשיב קיזז חשבוניות פיקטיביות, אך קיימת מחלוקת בנקודה מצומצמת: לדבריו, המשיב לא הפיץ חשבוניות פיקטיביות. המשיב התנגד לסעיפים בכתב האישום המתייחסים להוצאת 54 החשבוניות הפיקטיביות, על שם גלנדאואר, לחברת דיזל. הוא הסכים כי קיימות ראיות לכאורה לכך שאותן חשבוניות קוזזו, אך לא לגבי הפצתן. כך מתנגד המשיב לטענה כי הוא עמד בקשר עם מלול, שפעל מטעמו של מיקי, וכי הנחה אותו להפיק חשבוניות פיקטיביות על שם גלנדאואר לטובת חברת דיזל. לדבריו, נוכח טענה זו, ומאחר שרק עבירות ההפצה נחשבות ל"עבירות מקור" כמובן בחוק איסור הלבנת הון, הרי שהמשיב לא ביצע עבירות לפי חוק זה ובכך יש כדי להשליך על חומרת האישומים כלפיו, באופן המצדיק ביטול התנאים המגבילים בהם הוא נתון. לאור דברים אלה, הוסכם כי המבקשת תטען לראיות רק בנקודה זו, ולמשיב תישמר הזכות להגיב.

טענות המבקשת - הצגת הראיות

9. לפיכך, בדיון ביום 18.03.15, פרשה המבקשת ראיותיה לגבי הנקודות שבמחלוקת. ב"כ המבקשת ציינה כי בעניינו של המשיב (להבדיל מנאשם אחר בכתב אישום), נעשתה הבחנה בין הפעילות של המשיב בחשבוניות על שם חברת מטר, שלגביה הואשם בקיזוז החשבוניות בלבד, לבין פעילותו בחשבוניות על שם חברת גלנדאואר, שם הואשם המשיב גם בהוצאת חשבוניות עבור עצמו באמצעות אחרים (הפצה), וגם בקיזוז החשבוניות.

הראיות העיקריות המתייחסות לנושא ההפצה מתמקדות בשני עדי תביעה מרכזיים: **אברהם דינו וגיא מלול**. נוסף על כך, המשיב, באחת מחקירותיו, הודה שעמד בקשר עם מלול ושמסר לו פרטים לצורך הוצאת החשבוניות. לאחר הדיון העבירה המבקשת מסמך ובו ההפניות הפרטניות להודעותיהם של דינו, מלול והמשיב, התומכות בטענותיה. נוסף על ההודעות שהוזכרו, נמצאו הודעות טקסט שהוחלפו בין דינו לבין מלול, שבהן דינו עידכן את מלול שהמשיב נמצא בדרכו לביתו של מלול, דבר המאשש את גרסאותיהם.

10. גרסתו של דינו: המשיב טען כי לאחר שמיקי עזב את הארץ, דינו שימש כאיש הקשר שמכר לו סולר, ועמו עמד בקשר כאשר היו בעיות עם הסולר. עוד טען כי ניהל משא ומתן עם דינו לגבי המחירים (הודעה מיום 21.1.15, שורות 142 - 147). מנגד, דינו הבהיר כי לא היו דברים מעולם, וכי תפקידו היה להיות שליח שלוקח מהמשיב כספים בגין החשבוניות שהוצאו לו (הודעה מיום 14.1.15, שורה 13 ואילך). הוא מעולם לא ראה אספקת דלק, הוא לא הכיר ספקי דלק וכל תפקידו התמצה במינהלות ושליחויות (הודעה מיום 14.1.15, שורות 155 - 157, הודעה מיום 15.1.15,



שורות 49 - 51, שורות 181 - 194, ועוד). כך הבהיר גם באופן ספציפי לגבי התנהלותו מול המשיב (הודעה מיום 28.1.15, שורות 123 - 139). דינו הבהיר בחקירותיו שסך הכספים שהיה לוקח מהמשיב לא תמיד תאם את סכום החשבוניות שהוצאו לו, והוא תיאר את הנסיבות שבהן היה מקבל את הכספים מהמשיב בהודעותיו.

בהודעתו מיום 18.1.15, הסביר דינו שמי שמסר למשיב את החשבוניות על שם גלנדאואר היה מלול. המשיב נהג להגיע לביתו של מלול בבית שמש ולמסור למלול את כמויות הסולר שהונפקו לו בחודש קודם. מלול הוציא למשיב את החשבונית וברגע שמלול סיים, היה מוסר את החשבונית למשיב. מיקי היה אומר לו כמה כסף לגבות מהמשיב. כאשר נשאל דינו כיצד הוא יודע על ההתנהלות בין המשיב לבין מלול השיב כי לעיתים הגיע לפני התהליך, לעיתים בעיצומו, ולעיתים לקראת סופו (שורה 100 ואילך). דינו הבהיר שמעולם לא ראה אספקה של סולר על ידי גלנדאואר לאחרים, והוא אינו מכיר את הספקים של החברה (שורה 277 ואילך, שורה 441 ואילך). התובעת מזכירה שהמשיב הסכים לכך שיש ראיות לכאורה לעובדה שהחשבוניות על שם גלנדאואר הן פיקטיביות. מכאן שיש הסכמה לכך שלא מדובר בעסקאות אמיתיות בסולר.

בהודעתו מיום 21.1.15, הבהיר דינו שהמשיב נתן למלול נתונים בדבר כמויות סולר ובסוף התהליך הפיק לו מלול את החשבוניות (שורות 246 - 268). דינו השתמש במילה "רוטינה" ואמר שהמשיב בא עם כל הנתונים, והרוטינה חזרה על עצמה.

בהודעתו מיום 28.1.15 אמר דינו שהוא לא נתן חשבוניות למשיב. רק גיא מלול נתן. המשיב נתן למלול דף ריכוז חודשי של אספקת סולר. הוא עצמו לא נכנס למשולש הזה "מיקי - גיא - אשרף". ברגע שהמשיב קיבל את החשבוניות שלו, מיקי אמר לדינו כמה לגבות ממנו ופעם בחודש היה גובה מהמשיב 130 - 150 אלף ₪. סכום החשבוניות לא תאם את סכומי הכסף שגבה מהמשיב (שורות 141 ואילך). עוד חזר על כך שמעולם לא סיפק למשיב סולר (שורה 196 ואילך).

11. גרסתו של מלול: בהודעתו מיום 16.1.15, טען מלול כי אינו מכיר את המשיב או את חברת דיזל. בהודעה ראשונה מיום 18.1.15, נשאל פעם נוספת אם הוא מכיר את המשיב והפעם טען שהשם מוכר לו, אך לא נפגש איתו. בהמשך החקירה עומת עם הודעות טקסט שנמצאו במכשירי הטלפון הסלולריים ששלח לו דינו, ובהן הוא מעדכן את מלול כי המשיב יגיע לביתו בשעה 17:30. בעקבות זאת הודה מלול כי הוא מכיר את המשיב וכי מדובר, לדבריו, באיש קשר של חברת דיזל. לדבריו נפגש עם המשיב בביתו, ביחד עם דינו, כדי להוציא לו חשבוניות.

בהודעה נוספת מיום 18.1.15, בשעות אחר הצהריים, הרחיב מלול את היריעה לגבי ההתנהלות שלו עם המשיב. הוא סיפר שקיבל נתונים מהמשיב ומדינו שנהגו להגיע לביתו. הנתונים היו הפרטים שאותם יש לרשום בחשבוניות ובקבלות שיצאו למשיב ולחברת דיזל. הוא טען כי לאחר שקיבל את הנתונים נהג לפנות למיקי, אשר אישר להוציא את החשבוניות ואת המסמכים למשיב (שורות 1 - 28). על דברים אלה חזר מלול בהודעה מיום 26.1.15 (שורות 232 - 243), ובהודעה מיום 1.2.15 (שורות 99 - 101).



בהודעה מיום 14.2.15 אישר כי מעולם לא ראה דלק שגלנדאואר רכשה או סיפקה ללקוחות (הודעה מיום 14.1.15, שורות 23 - 24).

12. גרסת המשיב: לטענת המבקשת, המשיב הסתבך בשקריו. הוא נשאל בהודעה מיום 15.1.15, האם הוא מכיר את אבי דינו או את גיא מלול, מבית שמש, והשיב כי אינו מכיר (עמוד 4, שורה 24 ואילך). בהמשך אותה הודעה, כאשר נשאל עם מי הוא עובד בחברת גלנדאואר, טען כי הוא עובד עם אדם בשם אבי וטען שקיבל את החשבוניות על שם גלנדאואר, מאז שמיקי נסע לחו"ל, בבית של אבי בבית שמש. רק בחקירתו מיום 18.1.15, סייג המשיב את דבריו, לאחר שהוצגה לו גרסתו זו, וטען כי הגיע לבית שנמצא בבית שמש, אך אינו יודע בוודאות למי שייך הבית. עם זאת, התייחס בפעם הראשונה לגיא מלול וציין כי היה שם בחור צעיר בשם גיא, אך הוא לא התנהל מולו אלא רק מול אבי ישירות. הוא ציין כי ראה את גיא מדפיס קבלות בהזדמנות אחת, אך אינו יודע מי בדרך כלל הדפיס את החשבוניות - האם זה גיא או אבי. מאוחר יותר באותה הודעה (שורות 62 - 75) קשר המשיב את מלול להדפסה של המסמכים.

המשיב ניסה להרחיק עצמו ממלול ובהודעה מיום 21.1.15 התייחס לתפקידו של מלול ושינה גרסתו פעם נוספת. הפעם, כאשר נשאל מי הוציא את החשבוניות על שם גלנדאואר ומי מסר אותן, טען שמלול הדפיס את החשבוניות ואת הקבלות. בניגוד לגרסתו הקודמת, לא טען כי מלול הדפיס חשבוניות רק פעם אחת, או רק חלק מהחשבוניות. כאשר נשאל מי אמר למלול מה לרשום בקבלות ובחשבוניות שהוצאו לחברת דיזל השיב: "שנינו ביחד, אני ואבי" (שורות 179 - 180). כאשר החוקר שאל כיצד ייתכן ששני אנשים אומרים למלול מה לרשום חזר בו המשיב מתשובתו ואמר שלא הוא ולא אבי אומרים למלול מה לרשום, אלא מלול לקח את תעודות המשלוח שיצאו בגין הסחורה ועל בסיסן הוציא את הקבלות והחשבוניות (שורות 182 - 183). נוכח שאלות חוזרות ונשנות של החוקר שינה המשיב גרסתו פעם נוספת וכאשר נשאל מי אמר למלול מה לרשום בקבלות ובחשבוניות השיב: "היה רושם לבד לפי תעודות המשלוח" (שורה 185). התובעת ציינה כי לא נמצאו אצל המשיב בספרי הנהלת החשבונות של חברת דיזל תעודות משלוח כלשהן, וכאשר נשאל בנושא זה טען שזרק אותן, כי לא היה לו צורך בהן. התעודות היחידות שנמצאו על שם חברת דיזל היו של עד התביעה צדוק אליאב, ורשום בהן מספר רכב שהוא גורר, השייך לעיריית נס ציונה, שלא יכול להוביל דלקים, ומכאן שמדובר במספר פיקטיבי.

את גרסתו של המשיב בדבר הוצאת חשבוניות על בסיס תעודות משלוח סתרו מלול ודינו, אשר העידו שהחשבוניות לא הוצאו על בסיס תעודות משלוח, אלא על בסיס הנחיית המשיב עצמו.

חרף גרסתו הראשונית של המשיב לפיה לא הכיר כלל את גיא מלול, הרי שבהמשך העיד שראה את גיא מלול פעם אחת, ובהמשך שינה גרסתו ואמר שמלול ישב איתו ועם דינו וחישב את תעודות המשלוח בכל פעם שהוא הגיע. הוא שינה גרסתו וציין כי פגש את מלול 10 או 12 פעמים, פעם בחודש (הודעה מיום 21.1.15, שורות 215 - 222). באותה הודעה גם ציין שגיא היה מוציא את הקבלות ואבי היה נותן לו אותן, ואף ציין שזה היה בבית של אבי או גיא בבית שמש, וחזר וטען שאינו יודע למי שייך הבית (שורות 167 - 169).

המשיב טען שדינו החליף את מיקי כספק הסולר שלו ועמד מולו בקשר על המחירים, וניהל איתו את המשא ומתן בעניין זה. דינו הכחיש את הדברים ואף נערך עימות בינו לבין המשיב. גרסתו של דינו, לפיה היה שליח מול המשיב,



נתמכה בראיה חיצונית - נתפסה מחברת ובה רישום הכספים שקיבל מהמשיב. אין מחלוקת שדינו לא סיפק סולר, ואף המשיב הסכים לכך שהחשבוניות על שם גלנדאואר הן פיקטיביות. הסכמתו היא אמנם לנושא הקיזוז, אך הדברים נכונים באופן כללי. למעשה, מסכים המשיב כי גלנדאואר לא סיפקה סולר ודינו לא סיפק סולר. אם כך, מדוע צריך היה המשיב להגיע לביתו של מלול, שאין לו קשר לאספקת הסולר, כדי לקבל את החשבוניות. במקרה הזה, המשיב קיבל לא רק את החשבוניות, אלא הכתיב מה צריך להיות תוכן. התובעת מזכירה כי דינו הגדיר כ"רוטינה" את הגעתו של המשיב לבית שמש, ואת ההכתבה של תוכן החשבוניות, אשר אותן קיזז בסופו של דבר, ובגין קיבל במרמה את מס התשומות.

13. המבקשת מציגת כי הראיות בכל הנוגע להפצת החשבוניות משתלבות זו עם זו באופן מושלם. קיימות גרסאותיהם של דינו ומלול, העולות בקנה אחד זו עם זו, וקיימים שקרי המשיב אשר, לאחר הסתבכות, הודה כי הכתיב פרטים שכתובים בחשבוניות, אף כי ניסה לאחר מכן לחזור בו מהודאתו זו. נוסף על כך, אין כל ראיות חיצוניות שמעידות על נכונות גרסתו של המשיב בדבר רישום החשבוניות על יסוד תעודות משלוח, שלא נמצאו. כמו כן, עומדת לחובת המשיב גרסתו בדבר היעדר היכרות עם גיא מלול, אשר הלכה והסתברה כשקרית.

14. המבקשת ציינה כי הטענות המתייחסות לאישומים בדבר הלבנת הון נובעות מהטענות לגבי ההפצה, ואם בית המשפט יקבל את טענת המבקשת כי קיימות ראיות לכאורה להפצה - ברי, כי קיימות ראיות לעניין עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון.

טענות המשיב

15. המשיב, לבקשתו, הגיש עיקרי טיעון בכתב. עיקר הטיעון התייחס לכך כי למשיב מיוחסת עבירת הפצת החשבוניות בצוותא עם אחרים. טוען המשיב כי לצורך הוכחת ביצוע בצוותא, על פי סעיף 29(ב) **לחוק העונשין, התשל"ז-1977** [**חוק העונשין**], על המעשה לעמוד במבחנים שנקבעו בע"פ 4389/93 **יוסף נ' מדינת ישראל** [4.8.96], ובע"פ 2796/95. המבצעים בצוותא צריכים להיות מספר אנשים שחברו יחדיו כדי לקדם עבירה פלילית, כגוף אחד, כאשר כל אחד תרם באופן מהותי להגשמת ההתנהגות, ולכולם אינטרס משותף לצורך הגשמת העבירה. במקרה דנן, טוען המשיב, לכל צד אינטרס שונה במסגרת הקשר. למשיב היה עניין לקנות חשבוניות מגיא מלול ואבי דינו, לשם קיזוז בחברת דיזל. לאחרים המואשמים בקשר היה אינטרס שונה - הם סחרו בחשבוניות לשם מכירתן ל"צרכנים" דוגמת המשיב, אשר ביקשו לקזז אותן מול רווחים, כעולה מהאישומים האחרים בכתב אישום (המופנים לנאשם 1, אלכס הירש). היו עשרות רבות של "צרכנים" אשר רכשו מהאחרים חשבוניות לשם קיזוזן, ולא התקיימו התנאים לביצוע בצוותא של המשיב יחד עם אותם אחרים.

בפיו של המשיב מספר טענות נוספות: עומד לו אינטרס ההסתמכות, וזאת לאחר ששוחרר בחודש ינואר במסגרת החקירה לתנאים מגבילים. המדינה שבה ועצרה אותו מחדש, הפעם בחשד לשיבוש, בתחילת חודש פברואר, אלא שכתב האישום שהוגש נגדו בסופו של יום לא כלל את עבירות השיבוש שבגין נעצר מחדש. מאחר שלא חל שום שינוי בנסיבות בין השחרור הראשון של המשיב, לבין היום, לאחר שכתב האישום לא כלל את עבירות השיבוש, אזי, שיחרורו צריך להיות בהתאם לתנאים שבהם שוחרר בחודש ינואר, קרי: מעצר בית בן 10 ימים בלבד.



עוד טוען המשיב להפליה וזאת בהשוואה לגיא מלול ואברהם דינו. נגד השניים הללו לא הוגש כתב אישום והם משוחררים ללא כל תנאי. לדבריו, נחקרו אנשים נוספים במסגרת הפרשה, אך לא הוגש נגדם כתב אישום.

לסיכום מבקש המשיב לקבוע כי אין כלפיו ראיות לכאורה לעבירות ההפצה. נוסף על כך, גם מטעמים של הסתמכות והפליה יש להורות על ביטול תנאי השחרור, ובפרט - מעצר הבית שבו הוא מצוי מיום הגשת כתב האישום.

תשובת המבקשת

16. המבקשת משיבה לטענות שהעלה המשיב. לדבריה, אין לקבל את טענת הפגיעה באינטרס ההסתמכות. חל שינוי נסיבות בעניינו, ועל כן נעצר המשיב מחדש. אילו סבר הסנגור שאין מקום למעצרו של המשיב, לא צריך היה להסכים לתנאי השחרור שהוסכמו בדיון הראשון. התנהלותו בעניין זה חסרת תום לב. מדובר בהתנהלות שבמסגרתה מסכים המשיב בשלב ראשון לכל תנאי, ובלבד שישוחרר, ותקופה קצרה לאחר מכן פונה לבית המשפט לבקש ביטול התנאים.

לעניין הטענה בנוגע לביצוע בצוותא - כפי שעולה מחומר הראיות המשיב אכן פעל ביחד עם אחרים לביצוע העבירות לפי סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ בנסיבות מחמירות. הן המשיב, הן האחרים עמם שיתף פעולה בביצוע העבירות, פעלו כולם יחדיו מתוך אינטרס כלכלי מובהק, כאשר לכל אחד הרווח המסוים שלו. לדינו ולמלול שולם "שכר חודשי", שמקורו בכספי העבירות, ואשר הועבר להם על פי הנחיותיו של מיקי. המשיב לא התמודד עם הראיות שהציגה המבקשת בנוגע לביצוע עבירות ההפצה וטענתו כי לא התקיימו התנאים לביצוע בצוותא נטענת בצורה מעורפלת ואין לה כל בסיס.

אשר לטענת ההפליה - מדובר בטענה של אכיפה בדרגית, שאין מקומה בשלב המעצר ועליה להתברר במסגרת ההליך העיקרי. אין כל בסיס לטענה ובידי התביעה מתחם רחב של שיקול דעת בקביעת סדרי העדיפויות באכיפת הדין הפלילי. מעבר לכך, טיפול המאשימה בעניינם של מעורבים אחרים בפרשה טרם הסתיים.

דיון והכרעה

17. **סעיף 2 לחוק איסור הלבנת הון** מפנה לתוספת הראשונה לחוק, שם נקבעו העבירות הנכנסות בגדר הגדרת "עבירה" לעניין **סעיפים 3 ו-4 לחוק איסור הלבנת הון**. לפי סעיפים 3 ו-4, "פעולה ברכוש", האסורה בהתאם לחוק, היא (בין היתר) קבל או הקניה של זכות ברכוש שמקורו בעבירה, ששימש לביצוע עבירה, שאיפשר ביצוע עבירה או שנעברה בו עבירה. כ"עבירה" לעניין זה מוגדרת עבירה אחת מתוך חוק מע"מ, והיא עבירה לפי **סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ**, שנעברה בנסיבות מחמירות. סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ קובע כי מי שהוציא חשבונית מס כוזבת, במטרה להתחמק מתשלום מס, ביצע את העבירה. בין הנסיבות המחמירות שנקבעו **בסעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ** נכללת התחמקות מתשלום מס בסכום העולה על 452,000 ₪. לכן, אם תתקבל טענת המבקשת לפיה המשיב הוציא או השתתף בהוצאת חשבוניות פיקטיביות של גלנדאואר, שנמסרו לחברת דיזל, ושהובילו להתחמקות מתשלום מס ערך מוסף בסך של יותר מ-7 מיליון ₪, קמה התשתית להרשעה גם בעבירות לפי חוק איסור הלבנת הון. בכך עסקינן.



18. המשיב טען (גם אם במשתמע), שכל אימת שאדם מעורב בקיזוז חשבוניות פיקטיביות, הוא נותן הנחיות למוציא החשבוניות, ואומר לו מה על החשבוניות לכלול, מבחינת סכום, נושא החשבונית, תאריך, ועוד. שאם לא כן, הוא עשוי לקבל חשבוניות שלא יתאימו לצרכיו ולא יוכל לקזזן. לכן, טוען המשיב, בכל פעם שאדם מואשם בקיזוז חשבוניות פיקטיביות, ניתן להאשימו גם בהוצאת החשבוניות, לפי פרשנותה של המבקשת, וזו הרי אינה הפרקטיקה והדבר מעולם לא נעשה.

19. המבקשת הפנתה לת"פ (מחוזי מרכז) 27597-06-11 **מדינת ישראל נ' ברק גאון**, שם, באישום הרביעי, הואשמו הנאשמים בעבירות לפי סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ (הוצאת חשבוניות פיקטיביות) במערך עובדתי דומה. באותו מקרה הגיעו הצדדים להסדר טיעון והורשעו, על פי הודאתם, גם בעבירות אלה. מכאן שיש לדחות את הטענה המשפטית, שלפיה לא היו עד כה מקרים שבהם הורשע בעבירה של הוצאת חשבונית מי שקיזז בסופו של יום את החשבוניות, שאותן הוציא באמצעות חברה אחרת, כדי להפיצן לעצמו.

20. עיון בכתב האישום בעניין **ברק גאון** הנ"ל מלמד שבאותו מקרה הייתה מעורבות רבה של הנאשמים (או מי מהם) בפעילות מול מוציא החשבוניות בפועל, והוא פעל באופן מלא לפי הנחיותיהם. במצב דברים זה, יש לראות במקבלי החשבוניות כמי שגם עסקו בהוצאתן, גם לפי דיני השותפות והביצוע בצוותא. בע"פ 4186/13 **ע'נאים נ' מדינת ישראל**, פסקאות מא - מה [13.4.15] חזר בית המשפט העליון על המבחנים המסייעים בהבחנה בין מסייע למבצע בצוותא. אין צורך לחזור על הדברים, אך ברור כי יש צורך בצלילה עמוקה אל תוך חומר הראיות, לאחר שזה יעבור את כור ההיתוך של המשפט, על מנת להכריע בטענה. בשלב בו אנו מצויים, די בראיות לכאורה למעורבות של המשיב במתן הנחיות לאנשיו של מיקי. הבחינה של חומר הראיות בשלב זה מוגבלת לבחינת קיומו של פוטנציאל ראיתי בראיות הגולמיות, אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיוון במהלך המשפט יבסס תשתית ראיתית להוכחת אשמת המשיב מעבר לספק סביר (בש"פ 2201/15 **זניד נ' מדינת ישראל** [5.5.15]). מתוך הראיות שאליו הפנתה המבקשת, כמפורט לעיל, קיימת תשתית כאמור, העולה הן מתוך אמירות פוזיטיביות של דינו ומלול, הן מתוך הסתבכויותיו ושקריו (לכאורה) של המשיב, ובהעדר הסברים שמתיישבים עם חומר הראיות. יצוין כי המבקשת ביצעה הבחנה בכתב האישום בין החשבוניות שקיבלו המשיב וחברת דיזל מחברת מטר, שלגביהן לא הואשם המשיב בעבירה של הוצאת חשבוניות, אלא קיזוז בלבד, לבין פעילותו בעניין החשבוניות של גלנדאואר. מאחר שהצדדים מיקדו טענותיהם באופן שתואר לעיל, לא נחשפתי לראיות בעניין חברת מטר, איני יודעת במה הן שונות מהראיות בנושא גלנדאואר ומה מצדיק את השוני בהתייחסות. המשיב לא טען דבר בנושא זה. משכך, איני יכולה לעמוד על הפער בין הראיות בכל אחד מהנושאים ולייחס משמעות להבדל, והנושא צריך להבדק בגדר התיק העיקרי.

21. במקרה שלפני, נוכח הראיות שהוצגו, יתכן שהטענה המשפטית שעולה היא אכן כזו הדורשת בחינה מעמיקה, שיש לה, אפילו בשלב זה, השפעה על ההתייחסות לעניין המערך. אילו היה המשיב במערך, הייתה לכך משמעות רבה. ואולם - המבקשת, בהגינותה, הסכימה מיד לאחר הגשת כתב האישום לשיחרורו של המשיב בתנאים מגבילים. לפיכך ניתן לומר שבוצע כבר האיזון הנדרש במסגרת "מקבילית הכוחות" הידועה, בין עוצמת הראיות לכאורה לבין מידת ההגבלה על חירותו של המשיב (בש"פ 5564/11 **פלוגי נ' מדינת ישראל** [8.8.11]).

22. לא מצאתי ממש בטענתו של המשיב בנושא אינטרס ההסתמכות. חל שינוי בנסיבות מאז שוחרר בפעם הראשונה,



וממילא - גם עתה הוא משוחרר, אף אם בתנאים שונים. משנפרשה התמונה במלואה בפניה המבקשת, השתנתה גישה, בצדק, לתנאי השחרור הדרושים ולא מצאתי בכך פסול.

23. לגבי עילת המעצר דומה שאין צורך להכביר מילים. הפסיקה הכירה לא פעם בעילת מעצר של מסוכנות בנסיבות דומות של עבירות כלכליות בהיקפים נרחבים, שבוצעו על פני זמן, בשיטתיות, תוך תכנון ותיאום עם גורמים נוספים (בש"פ 6393/13 **אילן שפק נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 [20.10.13] ובש"פ 8082/12 **אוסקר נ' מ"י** [23.12.12]). עם זאת, הצדדים כאן הסכימו על חלופת מעצר ואין צורך להרחיב בעניין.

24. המשיב שוחרר בתנאים של מעצר בית מלא בביתו בשועיפאת, בפיקוח שני ערבים במקביל בין השעות 7:00 עד 21:00 וערב אחד בין 21:00 עד 7:00, חתימה על התחייבות עצמית בסך ₪ 500,000 והפקדת סך במזומן של ₪ 400,000. בשלב הזה דומני כי בוצעו כל האיזונים הראויים ואין מקום לשנות מתנאי השחרור.

אשר על כן אני מאריכה את תנאי השחרור של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, כ"ב אייר תשע"ה, 11 מאי 2015, בנוכחות הצדדים.